

?Ara toca el 100%

El text proposa com retornar als músics la seva implicació d'aquests dies | Els mitjans de comunicació han de fer un pacte de país vers la música

Aquests dies de confinament obligat, no han parat de sorgir iniciatives per part de músics i grups que han volgut cedir desinteressadament el seu talent per a omplir bona part del temps que tenen les famílies. Els músics fa temps que tenen dificultats per a guanyar-se la vida fent allò que millor saben fer, que és fer cançons i/o interpretar-les.

La reconversió de la indústria musical que va iniciar-se a principis d'aquest segle ja els va advertir que amb la venda de discos físics difícilment farien gaire negoci, i que amb la distribució digital aconseguirien fer arribar molt enllà les seves cançons, però a canvi de renunciar a un retorn econòmic digne. Ja fa temps que són conscients que la millor manera que tenen de guanyar-se la vida és interpretant les cançons en directe: en un festival, en una sala, en una festa major? I aquests dies, una àmplia majoria del col·lectiu de músics del país ha decidit compartir -o sigui 'regalar'- la seva principal font d'ingressos, a canvi del bé comú, en un moment excepcional on les programacions de concerts estan prohibides.

Fins ara, s'han muntat desenes de festivals online, i circulen per la xarxa centenars -si no milers- de cançons creades expressament per als temps que corren. Amb tot, hi ha hagut algunes veus -com la del mateix cantant d'**Els Pets**, **Lluís Gavaldà**- que han qüestionat públicament la moda dels concerts de franc en *streaming*, ja que són una forma de suïcidi laboral.

Recentment, la discogràfica i editorial Ficta Edicions, especialitzada en música clàssica, ha fet una

piulada a Twitter dirigida en particular a Catalunya Música -i per extensió al Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya-, en la qu exposava: "No fa cap falta que us expliquem com ho està passat el sector de la música amb tota la activitat cancel·lada. Podríeu considerar la possibilitat de programar només música d'autoria/intèrprets catalans mentre això duri?". I argumentava la seva petició per tal de "promocionar els intèrprets que estan sense treballar, promocionar els creadors que pateixen un dèficit estructural de presència en les programacions de concerts i mitjans audiovisuals, donar suport a les discogràfiques i editorials que aposten pels nostres creadors del passat, del present i del futur; i finalment per formar noves audiències per a la nostra música".

En qualsevol cas, és just que col·lectivament fem un retorn social als músics i creadors que fins ara han estat posant el seu art i el seu talent a la disposició del país en uns moments tan complicats. Ho podem fer, i és molt fàcil. Només necessitem la complicitat dels mitjans de comunicació; dels privats, però especialment dels públics. És ben fàcil?

Només cal que els mitjans de comunicació: televisions, ràdios, digitals? apostin per programar un 100% de música catalana, i especialment en català. Per què no? Una única quota per la música del país sonant als mitjans de comunicació del país. Pot sonar revolucionari, però no hauria de ser-ho. És la millor manera i alhora la més senzilla i barat que tenim com a país de tornar als músics la seva implicació en aquests moments tan durs que ens està tocant viure.

Què us sembla? Un pacte de país dels nostres mitjans -posant per davant els públics i els musicals- amb els músics i la indústria musical catalana. Ara sí, ara toca el 100%